

и учили народъ тѣ; най-смѣли ти отъ тѣхъ се избирали за мисионери и се испраштали на далеко да проповѣдатъ християнство. И наистина, езуитски ти мисионери, като не гледали на оскѣдностъ та и опасностъ та, проникнали въ пустиня та на южна Америка, въ Индия, въ Китай, въ Япония, и на всякъдѣ сполучвали проповѣди ти имъ. Така общество то скоро добило голѣмо влияние въ много земи и се обогатило. Това общество най-много зело да се бори съ протестанство то.

Италия въ врѣме то на Реформация та. Реформация та се распространила и въ южна Европа сир. въ Италия и въ Испания. Нѣ тамъ тя била истрѣбена съ бесчовѣчни мѣрки отъ духовни ти и отъ свѣтски ти власти. Пап ти нагласили въ Римъ инквизиция съ цѣль да истрѣбватъ еретици ти (протестанти ти); инквизитори ти изнамирали еретици ти, зимали имъ имотъ тѣ и ги хвърляли въ тъмница или ги изгорѣвали живи. Това нѣшто докарало страхъ и трепетъ; пътишта та отъ Италия за Швейцария и Германия били пълни съ бѣженци, които съ бѣгъ се избаввали отъ гонение то на инквизиция та. Въ съшто то врѣме духовенство то въвело »цензура« на книги ти, сир. цвѣрстъ надзоръ да не могатъ да се вписатъ въ католически земи забранени книги. Съ такъва мѣрка въ Италия се запазила католическа та вѣра цѣла; нѣ заедно съ това се спрѣло и народно то просвѣщение; подиръ хубавий напрѣдъкъ на италиянско то образование въ XV вѣкъ и въ първа та половина на XVI вѣкъ, Италия скоро зела да испада умствено и страдала подъ хомотъ тѣ на чужди и на свои мѣчителе. Отъ сиромашия и отъ неучение, мнозина сръдцати люде отивали въ гори ти и по планини ти и ставали хайдутти. Най-много хойдушки чети се намирали въ Неаполско то кралство, което било подъ бесчовѣчно то управление на испански намѣстници.